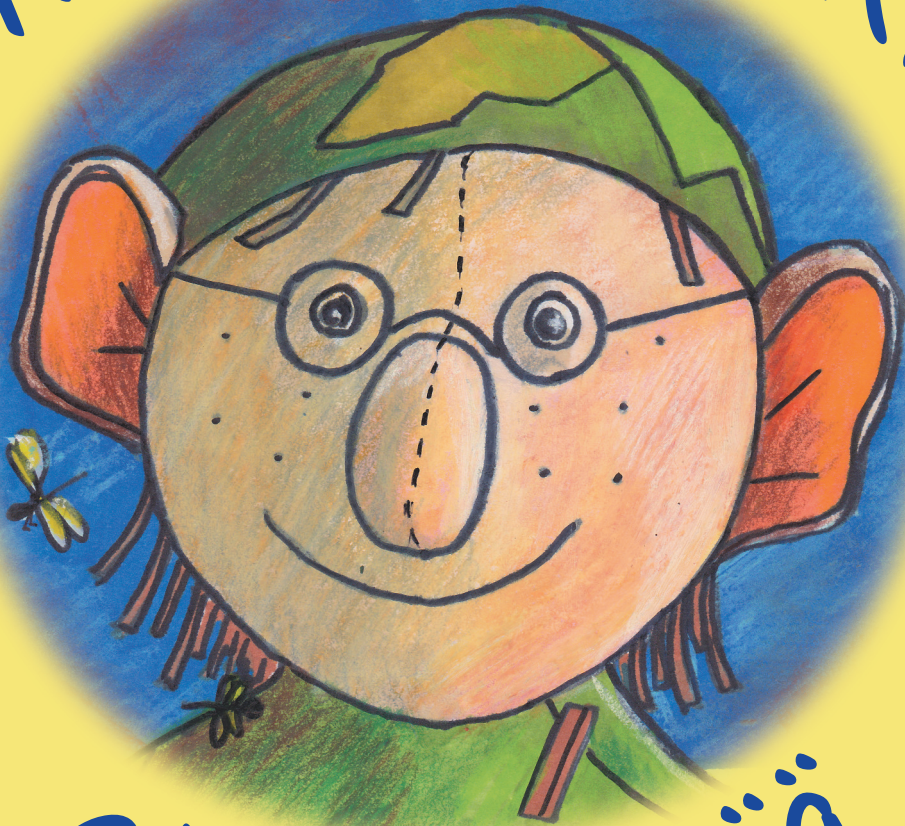

Jutta Reijonen

HÖNÖ-MAURI

etsii ystävää

Jutta Reijonen

Hönö-Mauri

etsii ystävää

© 2019 Jutta Reijonen, teksti ja kuvitus

Valokuvat ja taitto Jukka Reijonen

Kustantaja: BOD™ - Books on Demand, Helksinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-2045-5

Hei. Minun nimeni on Hönö-Mauri. Minulla on herkät korvat, joilla kuuntelen mielelläni metsän ääniä. Nenälläni jököttävät silmälasit, koska haluan nähdä kaikki metsän jännittävimmät paikat mahdollisimman tarkasti. Tykkään tutkia luonnon kummallisia asioita. Minulla on myös melko suuri nenä. Aaah, sillä voin haistella kaikkia ihania metsän tuoksua. Usein minulla on suu täynnä metsän herkkuja. *Mmmm.* Makeita mustikoita, punaisia puolukoita ja hattupäisiä voitatteja. Niitä on mukava maistella. Asun täällä puitten keskellä ja tunnen tämän metsän kuin omat taskuni.

Tänään minulla on ollut kummallinen olo. Sydämeistäni nipistää ja kyyneleet pyrkivät vierimään poskilleni. Minulla on ystäviä ikävä, kaipaen heitä.

Asun tässä aivan lähellä. Sinun lähimetsässäsi. Lähtisitkö kanssani etsimään ystäviä?

*Hei, sinä Leena tai Lauri.
Minun nimeni on
Hönö-Mauri.*

*Minulla on suuret korvat ja
poskilla pisamia monta.*

*Silmälasit nenällä ja
leikki vallatonta.*

Kiva, kun lähdit mukaani. Tämä polku vie meidät syvemmälle metsään. Pysytkö perässä?

Minä olen oppinut melko nopeaksi juoksijaksi. Puut vain vilistävät ohitseni, kun kiidän läpi metsän. Minä hyppään kiveltä toiselle ja loikin kantojen ylitse hurjilla loikkauksilla. Sateella täällä on liukasta ja silloin pitää olla varovainen. Tänään paistaa lämmin aurinko ja se kurkistelee hauskesti puun runkojen välistä.

Kuvittelen aina, että nämä suuret puut ovat jättiläisiä, jotka vartioivat metsää ja sen eläimiä. Täällä on myös paljon hyviä piilopaikkoja. Käyn usein piilosta ystäväni kanssa. Oudossa metsässä ei kannata mennä piiloon, sinne voi eksyä.

Polun varrella kasvavat heinät ja kukat kääntyvät usein perääni ihmettelemään, mikä kiire minulla on. Mutta ei minulla ole kiire, juokseminen on vaan niin hauskaa. Pidätkö sinä juoksemisesta?

Olen etsinyt kivien takaa ja kaikki kantojen kolot. Ketään kavereita ei näy eikä kuulu missään. Mihinkähän ne ovat kadonneet?

*Minulla ei ole ystävää,
lähdetkö kanssani etsimään.*

*Olen katsonut kaikkialta,
kiven ja kannonkin alta.*

*Läpi metsän olen juossut
hyppien,
yli ojan ja monien kivien.*

Löysin kauan sitten, täältä metsän keskeltä nämä vanhat sammaloituneet tikkaat. Joku ihminen on varmasti tuonut ne tänne. Ehkä joku halusi nähdä kauemmas, eikä osannut kiivetä puissa niin kuin minä. Kiipeä kanssani tuonne ylös jos uskallat. Tule vain rohkeasti ja pidä tiukasti kiinni. Tuolta ylhäältä näkee todella pitkälle. Kiipeä vielä vähän. Hyvä!

*Metsässä tikkaat odottivat,
muurahaiset ylöspäin jonottivat.*

*Vanhoille tikkaille kiipesin,
mieleni rohkaisin ja hymyilin.*

*Toivoin, että löytäisin sieltä
hyvän ystävän iloista mieltä.*

Tarina metsäseikkailusta ja
ystävyydestä.

Lähde Hönö-Maurin
matkaan. Voit valita
lukuhetkeen tarina- tai
runopolun.

BoD

ISBN 978-952-80-2045-5

